

De av oss som har varit med några år extra (läs: passerat 50) vet att 1+1 inte alltid blir 2 och att om det inte vore för orättvisa skulle det inte finnas mycket rättvisa alls här i världen. I slutet av augusti åkte jag ut till Stockholms Avdelningen i Kista och tittade på lydnadstävlingarna och framför allt elitklass som också var en av uttagningstävlingarna till årets *Talanggrupp för Framtidens Lydnads Landslag*. En uttagning som Pass På skrev mycket om i No 2 2009 i och med att klubbens Anna Ronge med kelpien Hyzz Juni och Sofia Edlind med Gränsvallarens Tia bägge blev uttagna till den första Talanggruppen.

Stockholms Avdelningen. Turligt nog för Pass På:s utsände så hade Anna och Sofia lottats in i samma grupp och med startnummer 4 respektive 5 behövde kameramannen inte ens stänga av kameran mellan de två LBK-ekipagen. Efter sömnpillren till moment *Platssittning*, samt *Platstillgning* (dock inga lätta moment) var det äntligen dags för lite action på appellplanen och snart nog drog Anna och Juni igång ett lydnadsprogram som det virvlade om. Anna hade vid uppvärmningen varvat upp Juni ganska ordentligt och det inledande *Fria Följet*, kanske inte var ett under av precision och fokus. Men det visade tydligt en massa djäklar anamma, arbetsglädje och en härlig attityd från både förare och hund. Redan i andra momentet *Dumrutan* hade Anna sin Juni under full kontroll och de höga poängen började ramla in i strid ström. *Inkallning med ställande och läggande* satt som en smäck och domaren Ragge Mobergs 10:a drog ned applåder. Ett litet avdrag i momentet *Rutan* för extra kommandon var den enda lilla missen under resten av programmet som avslutades med en rad 9:or och 9½-or. Rakt igenom programmet visade Anna och Juni ett härligt GO med mycket attityd som också belönades med finfina 291,5 poäng och en sammanlagd andraplats.

Heter inte Tia utan anledning. Sofia var innan tävlingen ganska sammanbiten, koncentrerad och verkade helst vilja ladda upp för sig själv tillsammans med Tia. Den unga bordercollien är en speedkula med samma utväxling och antal hästkrafter som Juni och det är mycket hund att kontrollera under ett långt lydnadsprogram. Medan Anna kanske går mer på fart och attityd så slog det mig när jag genom kameran specialbevakade Sofia, att hon mycket bestämt genomför hela programmet med fokus på att hålla ett jämt tempo genom och mellan alla momenten. Det är harmoni, balans och fokus. Belöningarna mellan momenten är lugna och smekande klappar över hundens huvud och hals. Inget tjo och tjim,, lugn, lugn och behåll fokus. Medan de flesta av Sofias konkurrenter glatt sprang av planen efter avslutat program för att hämta belöningar i ryggsäckar utplacerade på strategiska ställen, så fortsatte Sofia och Tia att i ett behagligt tempo gå av planen koncentrerade tillsammans. Inte förrän de var en bra bit från appell-

Olika båtar, olika stilar... ,men samma fantastiska resultat. Sofia och Tia i harmoni och balans. Anna och Juni med Go och attityd.

plan i både tid och distans fick Tia sin efterlängtnade belöning och fick släppa loss. Deras arbetsdag belönades med 283 poäng, en tredjeplats och givetvis ett 1:a pris. Jag har svårt så här en vecka senare att komma ihåg Sofias exakta poäng under programmet. Det som fastnade på näthinnan och i minnet var deras mycket fokuserade, balanserade och harmoniska genomförande.

Olika båtar, olika stilar är ett gammalt uttryck som jag kom att tänka på när jag tittade på Anna och Sofia tävla. Anna med fart, attityd och beredd att ta en miss i poängbedömningen för att låta Juni få spela ut all sin energi i det långa lydnadsprogrammet. Men givetvis inte med en gnutta mindre fokus än kompisen och konkurrenten Sofia.

Om det inte vore för orättvisor, skulle...Efter att ha sett deras fantastiska uppvisningar med höga poäng och 1:a pris blev jag några dagar senare mycket förvånad när jag läste på Annas blogg att hon och Juni tyvärr inte gått vidare till nästa uttagning av Talanggruppen. Den något märkliga motiveringen från ledningen är att man "vill ha en hög omsättning på gruppen". Jag har ingen aning om vilka grunder de ansvariga har satt för sina uttagningar och petningar, men efter att ha sett Anna och Juni tävla på Kista är jag klart fundersam på om de ansvariga verkligen har sett samma tävling som jag gjorde. Jag vet att de är ett ekipage som helt klart fightas med de allra bästa i den absoluta toppen och att de helt säkert kommer att bevisa att landslagsledningen denna gång tagit ett felaktigt beslut. En sak som är helt klar för mig och som ni läsare kommer att upptäcka i framtiden är att vi bara sett början på dessa tjejers framgångar inom hundsport! Tackar för uppvisningarna och önskar Sofia och Tia fortsatt lycka till i jakten på en blågul tröja. Givetvis även till Anna som tillsammans med Juni kommer att fortsätta att skörda många framgångar.

Christoffer Frances